

[Glistrup.]

bordsskufferne endeligt og færdigt, og lad os se at få afsluttet denne bundne opsparing. For det drejer sig jo i virkeligheden om småbeløb. Langt de fleste steder, de 471.000 steder, er det gennemsnitsbeløb på 500 kr. Bevares, det kan måske nogle steder være nogle få hundrede kroner, nogle steder 700 eller 800 kr., men det er jo ikke noget, som på nogen måde påvirker stillingen i land og rige. I de tilfælde, der så er tilbage, små 200.000 tilfælde, 194.000 tilfælde, er der tale om et gennemsnitsbeløb på 4.000 kr., og der blev jo gennemført den regel, at dér kunne man bare overføre nogle obligationer, som man alligevel havde, til at ligge i et andet depot, sådan at man skal føre regnskab med to åbne depoter i stedet for ét åbent depot. Det er altså den måde, hvorpå man klarede det for de resterende små 200.000 aftvangsopsparerne.

Det skal efter loven køre, hvis vi ikke vedtager at få den ændret her i dag, frem til 1978, 1980 og 1982, hvor man hvert år skal frigive 1/3 med et vældigt administrationsapparat. Man skal i denne periode udvise stor påpasselighed med selvangivelser og med bobehandlinger.

Desuden aner vi ikke, hvordan konjunkturerne vil være, når vi kommer frem til 1978, 1980 og 1982. Der er al mulig grund til for folketetinget nu at skære igennem, nu hvor vi ved, hvordan konjunkturerne er, nemlig at vi står med 140.000 arbejdsløse. Det er en hensigtsmæssig måde at lave beskæftigelsesmæssige foranstaltninger på at lade folk få rådighed over deres egne penge, som de alligevel har på disse bankbøger, eller hvordan de nu har dem stående, på sparrekassebøger eller på de mere snedige andelskassebøger.

Lad os nu se at få det foreliggende forslag gennemført, således at vi får sat en streg over dette sørgelige kapitel i vor politiske historie. Selv de, der mente, det var velbegrundet i foråret 1974, må kunne indse, at med den arbejdsløshed, vi har nu, må det være fornuftigt at se at få denne bundne opsparing frigivet. Vi aner ikke, hvordan konjunkturerne vil være til sin tid. Nu er det en gunstig konjunktursituation at frigøre opsparingen i. Jeg appellerer om, at man stemmer ja til forslaget, når det kommer til tredje behandling om et par dage.

Støtter (KF):

Loven om den bundne opsparing burde aldrig have været gennemført. Den konservative gruppe advarede da også kraftigt mod at begrænse købekraften på et tidspunkt, da alle forudsigelser gik på faldende forbrug og stigende arbejdsløshed. Venstre-regeringen og dens forligspartier i denne fejlede beslutning ville imidlertid i februar ikke lytte til vore advarsler og rette sig efter vore råd. Venstre-regeringen gav os dog indirekte ret ved at gennemføre skattelettelsen pr. 1. januar i år også for den befolkningsgruppe og for de mange familier, som få måneder forinden var blevet dømt til at betale den bundne opsparing.

En sådan siksakkurs forvirrer og irriterer befolkningen, og det eneste rigtige er at få loven ophævet, jo før jo bedre. Derfor anbefaler den konservative folketingsgruppe, at vi gennemfører fremskridtspartiets forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Københavns lufthavnsvesen.

(Lovforslag nr. 176. Fremsat 20/3 75. Første behandling 24/4 75. Betænkning 13/5 75).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.